

Sygn. akt IV CZ 73/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku L. O.
przy uczestnictwie W. O.
o zniesienie współwłasności i podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 grudnia 2018 r.,
zażalenia wnioskodawczyni
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 25 czerwca 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni L. O. od postanowienia tego Sądu z dnia 15 marca 2018 r., wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności i podział majątku wspólnego, uznał bowiem, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie sięga wskazanej przez wnioskodawczynię kwoty 168 331,52 zł lecz wynosi co najwyżej 69.852,52 zł. Sąd wyjaśnił, że zasadniczą część wartości przedmiotu zaskarżenia stanowi wartość zbioru znaczków, którego zaliczenie do majątku osobistego uczestnika kwestionuje wnioskodawczyni i którego wartość katalogową biegły ustalił na 1.500 zł, zaś wartość handlową na 500 zł. Jeśli uwzględni się nawet wyższą wartość

katalogową znaczków, to wartość przedmiotu zaskarżenia i tak nie przekroczy 69.832,52 zł. Z tej przyczyny Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 519¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wnioskodawczynie zażaliła się na to postanowienie zarzucając, że zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania - art. 519¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. - które miało istotny wpływ na wynik sprawy i wniosła o jego uchylenie w całości oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wartością przedmiotu zaskarżenia w sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami jest wartość poszczególnych rzeczy i praw, których objęcie lub nieobjęcie rozstrzygnięciem sądu albo sposób ich podziału kwestionuje skarżący, a także wartość roszczeń dochodzonych w tej sprawie, będących przedmiotem zaskarżenia. Co do zasady decydować będzie tzw. wartość interesu skarżącego, a więc wartość korzyści, o jakiej uzyskanie zabiega wnosząc środek zaskarżenia. Sąd Okręgowy przyjął takie założenie, uznając za skarżącą, że w skardze kasacyjnej kwestionuje niezaliczenie do majątku wspólnego zbioru znaczków uczestnika, nieuwzględnienie w rozliczeniach pożyczki, której miała udzielić uczestnikowi oraz odsetek od niej, a także połowy poniesionych tylko przez nią opłat za wspólne mieszkanie. Sąd Okręgowy przyjął wskazaną przez skarżącą wartość wszystkich roszczeń pieniężnych, natomiast zakwestionował wartość kolekcji znaczków. Ten przedmiot zaskarżenia wnioskodawczynie oszacowała na 100 000 zł, a Sąd Okręgowy na maksymalnie 1500 zł, powołując się na opinię biegłego, wydaną w postępowaniu apelacyjnym.

Wnioskodawczynie podniosła w zażaleniu, że uniemożliwiono jej uczestnictwo przy oględzinach szacowanej kolekcji, nie ma więc pewności, że biegły zapoznał się z całością kolekcji, nie mogła także zadać pytań biegłemu, który nie został wezwany na rozprawę i w związku z tym - jej zdaniem - opinia biegłego nie może stanowić podstawy oszacowania zbioru znaczków, miarodajnego przy ustalaniu wartości przedmiotu zaskarżenia.

Rzeczywiście treść opinii biegłego i sposób przeprowadzenia tego dowodu może budzić wątpliwości, jednak ich rozstrzygnięcie nie jest konieczne z uwagi na to,

że nawet przyjęcie szacunku kolekcji proponowanego przez wnioskodawczynię nie zmieni oceny, iż wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie sięga kwoty 150 000 zł. Przyczyną takiego wniosku jest pominięcie przez skarżącą i Sąd Okręgowy w wyliczeniach treści art. 20 k.p.c., zgodnie z którym do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się m.in. odsetek żądanych obok roszczenia głównego. Tymczasem jednym z zaskarżonych roszczeń jest zwrot pożyczki, której wnioskodawczyni dochodzi od uczestnika w kwocie 30 000 zł z odsetkami w wysokości 21.494,79 zł. Odsetki te, jako żądane obok należności głównej, nie podlegają wliczeniu do wartości przedmiotu zaskarżenia, przy ustalaniu którego stosuje się odpowiednio art. 20 k.p.c. (w zw. z art. 398²¹ oraz art. 391 § 1 k.p.c.). Po odliczeniu sumy odsetek wartość przedmiotu zaskarżenia oparta na danych wskazanych przez skarżącą wynosi 146 837,73 zł i nie spełnia wymagań wartościowych, od których art. 519¹ § 2 k.p.c. uzależnia dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Z tych względów zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, a zażalenie wnioskodawczyni należało oddalić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ i art. 13 § 2 k.p.c.